

16 Φεβρουαρίου, 1995.

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

ΗΡΟΥΛΛΑ ΗΛΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

Εφεσείουσα - Αιτήτρια,

v.

A.G. PATSALIDES LTD. ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφευβλήτων - Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόμνημα Αρ. 287).

Πλεονασμός — Εταιρεία με γραφεία σε διάφορες πόλεις — Πλεονασμός σε ένα από τα γραφεία αλλά όχι στο σύνολο των δραστηριοτήτων της εταιρείας.

Απόλυση εργοδοτούμενου — Συμπεριφορά καθιστώσα τον εργοδοτούμενο υποκείμενο σε απόλυση για παραγνώριση των κανόνων εργασίας του. 5

Ευρήματα Δικαστηρίου — Επιστολή απόλυσης για λόγους πλεονασμού — Εύρημα ότι η απόλυση έγινε λόγω παραγνώρισης των κανόνων εργασίας του εργοδοτούμενου — Επιστολές αντιφατικού περιεχομένου ως προς τους λόγους απόλυσης. 10

Η αιτήτρια απασχολείται στο γραφείο της εταιρείας που την εργοδοτούσε στη Λάρνακα. Ζήτησε να επιστρέψει στο γραφείο της εταιρείας στη Λεμεσό, αλλά το αίτημα της απορρίφθηκε. Παρά την απόφαση του εργοδότη της, παρουσιάστηκε στο γραφείο της Λεμεσού. 15

Με επιστολή του ημερ. 23.9.1991, ο εργοδότης της την απόλυσε επικαλούμενος πλεονασμό. Μετά τη λήψη της επιστολής, η αιτήτρια παρουσιάστηκε εκ νέου στις 2.11.1991 στο γραφείο της εταιρείας στη Λεμεσό, όπου της δόθηκε δεύτερη επιστολή ημερ. 2.10.1991, με την οποία τερματίζονταν οι υπηρεσίες της επειδή παρουσιάστηκε για εργασία στο γραφείο της Λεμεσού αντί της Λάρνακας όπου είχε μετατεθεί. 20

Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αποφάσισε ότι ο λόγος τερματισμού της απασχόλησης της αιτήτριας ήταν η άρνησή της να προ- 25

σφέρει υπηρεσίες από το γραφείο της εταιρείας στη Λάρνακα και ότι αυτό συνιστούσε επαρκή λόγο νόμιμου τερματισμού των υπηρεσιών της, για διαγωγή που την καθιστούσε υποκείμενη σε απόλυση για παραγνώριση των κανόνων εργασίας της, στα πλαίσια του περί Τερματισμού Απασχόλησεως Νόμου του 1967 (Ν.24/67) άρθρο 5(ε) και (στ)(ν). Επίσης, ότι η απόλυση δεν έγινε λόγω πλεονασμού αφού οι υπηρεσίες της ήταν αναγκαίες στο γραφείο του εργοδότη της στη Λάρνακα. Σαν συνέπεια, απόρριψε την αξίωση τόσο εναντίον του εργοδότη της για παράνομη απόλυση όσο και εναντίον του Ταμείου, για πλεονασμό.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου ήταν αυθαίρετα και μη επαρκώς αιτιολογημένα.

15 *Αποφασίστηκε, ότι:*

(1) Το συμπέρασμα του Δικαστηρίου ότι ο τερματισμός της απασχόλησης της αιτήτριας οφείλετο σε υπαιτιότητά της, ήταν λανθασμένο και αυθαίρετο, αφού η επιστολή του εργοδότη ημ. 23.9.1991 δεν ανέφερε υπαίτιους λόγους αλλά αντίθετα πλεονασμό.

(2) Πλεονασμός σε σχέση με την επιχείρηση σαν σύνολο δεν υπήρξε αφού ο ισχυριζόμενος περιοριζόταν μόνο στο γραφείο της Λεμεσού.

(3) Ο τερματισμός της απασχόλησης της αιτήτριας ήταν αδικαιολόγητος, γι' αυτό δικαιούται σε αποζημιώσεις από τον εργοδότη της, δυνάμει του άρθρου 3(1) του περί Τερματισμού Απασχόλησης Νόμου του 1967 (Ν.24/67).

Η έφεση έγινε δεκτή. Οι αποζημιώσεις υπολογίστηκαν από το Πρωτόδικο Δικαστήριο.

35 **Υπόμνημα.**

Υπόμνημα από το Δικαστή του Δικαστηρίου Εργατικών Διαφορών σχετικά με την απόφασή του ημερομηνίας 29/12/93 στην αίτηση της Ηρούλλας Ηλία Κυριάκου εναντίον των εργοδοτών της A. G. Patsalides Ltd και εναντίον του Ταμείου για Πλεονάζον Προσωπικό, με την οποία απορρίφθηκε η απαίτησή της για αποζημιώσεις σε σχέση με την απόλυσή της από τους καθ' ων η αίτηση 1.

Γ. Θωμά, για την Εφεσείουσα - αιτήτρια.

Χ. Πογιατζής, για τους Εφεσίβλητους - καθ'ων η αίτηση αρ. 1.

Δ. Παπαδοπούλου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους - καθ'ων η αίτηση αρ. 2.

5

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης.

10

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Το παρόν υπόμνημα συντάχθηκε και υποβλήθηκε από το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών μετά από αίτημα της αιτήτριας που ακολούθησε απόρριψη της απαίτησής της για αποζημιώσεις σε σχέση με την απόλυση της από τους καθ'ων η αίτηση 1.

15

Το υπόμνημα συγκεκριμενοποιείται στα ακόλουθα δυο νομικά ερωτήματα, τα οποία διατυπώνει και θέτει ενώπιόν μας το πρωτόδικο δικαστήριο:

20

“ΠΡΩΤΟΝ: Σωστά υπαγάγαμε τα πραγματικά γεγονότα, όπως τα εντοπίσαμε, με βάση την αξιολόγηση του συνόλου του μαρτυρικού υλικού που είχαμε ενώπιόν μας, στις πρόνοιες του άρθρου 5, παρ. (ε) και (στ)(ν) του Νόμου 24/67-90; Με άλλα λόγια: Ορθά κρίναμε ότι, υπό τις περιστάσεις, η αιτήτρια απώλεσε το δικαίωμά της να λάβει από τους εργοδότες της αποζημιώσεις;

25

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Η απόφαση μας να απορρίψουμε συνολικά την αίτηση της αιτήτριας είναι επαρκώς αιτιολογημένη;”

30

Η αιτήτρια είχε εργοδοτηθεί από τους καθ'ων η αίτηση 1 A.G. Patsalides Ltd την 1.3.1972 και απασχολείτο στο τουριστικό τους γραφείο στην Αμμοχώστο. Μετά την τουρκική εισβολή του 1974 και τον εκτοπισμό των κατοίκων της Αμμοχώστου, η αιτήτρια εργοδοτήθηκε στην Αγγλία σε γραφείο με το οποίο συνεργάζονταν οι καθ'ων η αίτηση 1, και το τέλος του 1975, επέστρεψε στην Κύπρο και συνέχισε την εργασία της στα γραφεία των καθ'ων η αίτηση 1 στη Λάρνακα μέχρι το 1983. Από το 1983 μεταφέρθηκε στο γραφείο της εταιρείας στη Λεμεσό. Από την 1.2.1991 η αιτήτρια επανατοποθετήθηκε στο γραφείο της εταιρείας στη Λάρνακα, στη συνέχεια όμως ζήτησε να επανέλθει στο γραφείο της Λεμεσού, όπου και παρουσιάστηκε περί τα μέσα Σεπτεμβρίου, πράγμα με το οποίο δεν συμφώνησαν και δεν αποδέχθηκαν οι εργοδότες της.

35

40

Στις 23.9.1991, οι εργοδότες της της κοινοποίησαν την ακόλουθη επιστολή:

5 “Κατόπιν συνεδριάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας Α.Γ. Πατσαλίδη Λτδ, μέσα στα μέτρα περισυλλογής που έχουν αποφασισθεί λόγω της σημαντικής μείωσης του κύκλου των εργασιών της εταιρείας, σας πληροφορούμε ότι η εργοδότηση σας τερματίζεται από την 1η Νοεμβρίου 1991, λόγω πλεονάζοντος προσωπικού.

10

Γι’ αυτό παρακαλούμεν όπως μέχρι την 31η Οκτωβρίου 1991, ξεκαθαρίσετε όλες τις εκκρεμότητες σας, π.χ. άδειες κ.λ.π., καθώς επίσης και υποχρεώσεων που έχετε προς την εταιρεία.”

15

Μετά την λήψη της πιο πάνω επιστολής, η αιτήτρια παρουσιάστηκε εκ νέου στις 2.11.91 στο γραφείο της εταιρείας στη Λεμεσό, όπου της δόθηκε δεύτερη επιστολή ημερ. 2.10.1991 η οποία αναφέρει τα ακόλουθα:

20

“Επειδή αυθαίρετα και χωρίς να ειδοποιήσεις κανένα, έφυγες από το γραφείο Λάρνακος όπου εμετατέθεις λόγω της μείωσης του κύκλου των εργασιών του γραφείου Λεμεσού, και την 2αν Οκτωβρίου 1991 επαρουσιάστηκες στην Λεμεσό για εργασία, εφ’ όσον εγνώριζες ότι έχει ήδη καταργηθεί το τμήμα το οποίο σε απασχολούσε προηγουμένως, σου δίδεται υποχρεωτική άδεια απουσίας μέχρι την ημερομηνία που σύμφωνα με τον κανονισμό δικαιούσαι να σταματήσεις και θέλουμε να παραδώσεις τα κλειδιά του αυτοκινήτου MK 952 τώρα.

25

30

Παρεπιπτόντως μας εκατήγγειλαν από το γραφείο της Λάρνακος ότι ουδέποτε εφρόντισες να συνεργαστείς με τους συναδέλφους σου, εν όσω εβρισκόσουν σε υπηρεσία εκεί.”

35

Το πρωτόδικο δικαστήριο κατάληξε στο συμπέρασμα ότι ο λόγος τερματισμού της απασχόλησης της αιτήτριας, ήταν η άρνηση της να παραμείνει και να συνεχίσει την εργασία της στο γραφείο της εταιρείας στη Λάρνακα. Το Δικαστήριο θεώρησε ότι η επιμονή της αιτήτριας να εργαστεί στο γραφείο της εταιρείας στη Λεμεσό συνιστούσε επαρκή λόγο για τον νόμιμο τερματισμό των υπηρεσιών της από τους εργοδότες για διαγωγή που καθιστούσε τον εαυτό της υποκείμενο σε απόλυση και για παραγνώριση των κανόνων της εργασίας της, στα πλαίσια του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου 1967 Νόμος 24/67 άρθρο 5(ε) και (στ)(ν).

40

Περαιτέρω το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε ότι η απόλυση της δεν ήταν λόγω πλεονασμού αφού οι υπηρεσίες της ήταν αναγκαίες στο γραφείο της εταιρείας στη Λάρνακα αλλά όχι στο γραφείο της εταιρείας στη Λεμεσό.

5

Σαν αποτέλεσμα των συμπερασμάτων του το πρωτόδικο δικαστήριο απόρριψε την απαίτηση της αιτήτριας τόσο εναντίον των εργοδοτών της για παράνομη απόλυση όσο και εναντίον του ταμείου για καταβολή πληρωμής για πλεονασμό.

10

Η βασική θέση του δικηγόρου της αιτήτριας ενώπιόν μας ήταν ότι τα συμπεράσματα του δικαστηρίου ήταν αυθαίρετα και μη επαρκώς αιτιολογημένα και δε μπορούσαν να οδηγήσουν στο αποτέλεσμα στο οποίο οδηγήθηκε.

15

Έχοντας υπόψη τα νομικά ερωτήματα που τέθηκαν ενώπιόν μας κρίνουμε ότι το πρωτόδικο δικαστήριο λανθασμένα και αυθαίρετα οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι ο τερματισμός της απασχόλησης της αιτήτριας εβασίζετο σε υπαιτιότητα της στα πλαίσια του άρθρου 5(ε)(στ)(ν) του νόμου. Θεωρούμε ότι η επιστολή ημερομηνίας 23.9.1991 με την οποία απολύθηκε η αιτήτρια δεν αναφέρει καθόλου τέτοιους λόγους για απόλυσή της, ενώ αντίθετα αναφέρει σαν λόγο απόλυσής της ισχυριζόμενο πλεονασμό. Όμως είναι φανερό ότι ούτε τέτοιος πλεονασμός υπήρχε σε σχέση με την επιχείρηση σαν σύνολο αφού ο ισχυριζόμενος πλεονασμός περιοριζότο μόνο στο γραφείο της Λεμεσού.

20

25

Η δεύτερη επιστολή της 2.10.91 είναι αναμφίβολα αντιφατική προς την πρώτη την οποία όμως δεν ανακαλεί ούτε αναιρεί τις συνέπειές της. Αφετέρου διαπιστώνεται ότι δεν υπήρχε πλεονασμός ώστε να δικαιολογείται ο τερματισμός των υπηρεσιών της εφεσείουσας για εκείνο το λόγο.

30

Σαν αποτέλεσμα θεωρούμε ότι ο τερματισμός της απασχόλησης της αιτήτριας από τους καθ' ων η αίτηση 1 ήταν αδικαιολόγητος και έτσι παρέχεται στην αιτήτρια το δικαίωμα αποζημίωσης από τους εργοδότες της - καθ' ων η αίτηση 1, βάσει του άρθρου 3(1) του Νόμου 24/67.

35

Ως εκ τούτου η έφεση δι υπομνήματος επιτυγχάνει.

40

Επειδή το πρωτόδικο δικαστήριο δεν καθόρισε το ποσό της αποζημίωσης που δικαιούται η αιτήτρια, η υπόθεση παραπέμπεται στο ίδιο δικαστήριο για καθορισμό της αποζημίωσης.

Όσον αφορά το Ταμείο Πλεονάζοντος Προσωπικού βρίσκουμε ότι δεν έχει οποιαδήποτε υποχρέωση εφόσον δεν καταδειχθεί πλεονασμός με την έννοια του νόμου.

- 5 Οι καθ' ων η έφεση 1 διατάσσονται να καταβέλουν τα έξοδα της αιτήτριας τόσο στο πρωτόδικο δικαστήριο όσο και ενώπιόν μας.

10

Η έφεση επιτυγχάνει. Ο καθορισμός της αποζημίωσης να γίνει από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Έξοδα υπέρ της αιτήτριας.